

Posudek na diplomovou práci

Štěpánky Taušnerové

Aposice cementu na povrchu kořene zubu ve vztahu k chronologickému věku jedince, vypracovanou na Univerzitě Karlově v Praze, Přírodovědecké fakultě, Katedře antropologie a genetiky člověka

Předkládaná diplomová práce Štěpánky Taušnerové je první mikroskopickou prací vypracovanou v histologické laboratoři Katedry antropologie a genetiky člověka. Vznik této práce tedy přímo souvisí s budováním nové laboratoře. Podíl studentky na zahájení fungování laboratoře a zavedení mnoha, v současnosti již rutinně používaných, metodických postupů byl značný. Jistou výhodou byly její, v minulosti získané, teoretické a praktické dovednosti týkající se histologických technik.

Hlavním cílem této diplomové práce bylo vyhodnotit závislost počtu aposičních linií cementu na chronologickém věku jedince. V odborné literatuře lze nalézt vícero prací zabývajících se hodnocením aposice cementu. Jejich výsledky se ovšem diametrálně odlišují. Tato metoda odhadu věku je s dobrými výsledky běžně používána například v zoologii. U člověka však byla aplikována s různými výsledky. To s vysokou pravděpodobností souvisí s tím, že u lidí je vzhledem k jejich delšímu věku, počet linií vyšší a jsou výrazně tenčí. Z tohoto důvodu byla možná úskalí této metody hledána v oblasti aplikovaných histologických a zobrazovacích metod.

Prvním hlavním úkolem, se kterým se studentka při své práci musela vypořádat, bylo získání reprezentativního souboru lidských zubů, zahrnujícího rovnoměrně obě pohlaví a všechny věkové kategorie. To se podařilo především díky ochotné spolupráci pracovníků Ústavu soudního lékařství a toxikologie UK 1. LF a několika soukromých stomatologických praxí. Výsledný soubor je svým rozsahem v porovnání se zahraničními publikovanými studii, zabývajících se stejnou problematikou, spíše nadprůměrný.

Dalším úskalím pak bylo vyrovnat se zpočátku s neúplným a teprve v průběhu vypracování diplomové práce doplňovaným vybavením laboratoře. Tato primární nevýhoda, která značně hlavně zpočátku komplikovala práci a kladla na studentku větší nároky, neboť musely být mnohdy aplikovány pracnější a časově náročnější postupy, se nakonec ukázala pro výsledky celé práce pozitivní, jelikož se tak podařilo dospět k zajímavým a poněkud

nečekávaným výsledkům. Ovšem i při aplikaci jednodušších procedur trvalo zpracování jednoho vzorku déle než dva měsíce, jelikož dobu nutnou pro jednotlivé kroky metodického postupu není možné zkrátit.

Diplomová práce o rozsahu 76 číslovaných stran zachovává tradiční členění do 10 hlavních kapitol. V práci je 16 obrázků, 11 tabulek a tři grafy.

Autorka se bohužel nevyhnula při sepisování práce několika formálním nepřesnostem (především v citování použitých literárních pramenů).

Celkově však oceňuji vysoké zaujetí a pečlivost, s nimiž studentka k práci v průběhu jejího vypracovávání přistupovala.

Předložená diplomová práce Štěpánky Taušnerové po obsahové, tak i formální stránce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Doporučuji proto, aby byla práce přijata.

V Praze dne 16. 9. 2007

RNDr. Patrik Mottl, Ph.D.